

Kritiekkort

'Ein Deutsches Requiem' heel goed verteerbaar in orgelversie

MUZIEK In Amsterdam en Utrecht hebben ze er meer, maar toch is Haarlem onbetwist nummer een onder de Nederlandse orgelsteden. Dat is te danken aan Christian Müller, die 270 jaar geleden in de St. Bavo het grootste orgel bouwde dat Nederland rijk was. En dat orgel is op zijn beurt weer het middelpunt van het tweejaarlijks Internationaal Orgelfestival, dat sinds 1951 wordt gehouden.

De stad pakte het zaterdag groot aan, met een Haarlemse Orgeldag, waarop het publiek orgels op allerlei locaties en in allerlei combinaties kon bezichtigen en beluisteren. En dat is nog maar een opmaat voor een orgelorgie van drie weken, waarin organisten van heinde en verre naar Haarlem komen om deel te nemen aan de Internationale Zomeracademie. Tien organisten meten komende week zowel hun krachten als hun fantasie met elkaar in de drie rondes van het Improvisatieconcours, dat van meet af aan een gewichtig onderdeel van het festival is geweest. Hoe vluchtig de muziek die daar ten gehore wordt gebracht ook is, toch zijn er verschillende historische opnamen van bewaard, die de NCRV via zijn website met orgelconcerten toegankelijk heeft gemaakt. En via de site van het festival zijn de improvisatieconcerten van dit jaar ook per webcam te volgen.

Brandpunt is de St. Bavo, maar de actieradius van het festival strekt zich uit tot Alkmaar en Purmerend. Ook in de Haarlemse Philharmonie met zijn twee jaar terug in volle luister herstelde Cavallé-

Coll-orgel vinden verschillende concerten plaats, waaronder een speciaal optreden van Rhoda Scott, een van de grote sterren van het Hammond-orgel - een instrument dat nu juist door de harde kern van bezoekers en deelnemers niet voor vol wordt aangezien.

Officieel beginpunt van de feestelijkheden was de uitvoering van Brahms' *Ein deutsches Requiem* door het Brabant Koor onder Klaas Stok. De begeleiding van dit werk, die door de componist aan een orkest is toebedeeld, werd nu verzorgd door organist Leo van Doeselaar. Dat maakt veel verschil. De typisch brahmsiaanse zwaarheid van dit werk maakt plaats voor een zekere openheid van de klank, waarin het koor veel ruimte krijgt. Dat is behalve aan bewerker Wijnand van Klaveren vooral te danken aan de discrete registraties van Van Doeselaar, die zich hoofdzakelijk dienend opstelt. Vanuit het perspectief van de orgelliefhebber is het nadeel van deze lovenswaardige benadering dat het orgel zelf niet bepaald uit de verf komt. Ook Sopraan Hanneke de Wit en vooral bariton André Morsch sponnen garen bij deze prettige klankverhoudingen. Dankzij de voortvarende leiding van dirigent Klaas Stok besloeg de troostrijkheid van het werk minder dan vijf kwartier, wat bepaald geen verlies was.

Frits van der Waa

☆☆☆☆☆

Ein deutsches Requiem. Internationaal Orgelfestival Haarlem, door het Brabant koor m.m.v. Leo van Doeselaar o.l.v. Klaas Stok. 12 juli, St. Bavo, Haarlem.